

Hortobágyi László

A Rendező elv

(2010)

A *Rendező* - a jelenkori gyakorlat alapján - legyártat, kölcsönvesz néhány homályos, de lukratívnak bizonyuló elképzelést íróktól, zenészeketől, majd miután további csepürágó áldozatokat jelöl ki a végrehajtásra hátradől, rendezésre éhesen. Ekkor a buzgó és *Kitüntetett Áldozatok* órákat körmölnék, ugrálnak és verselnek, ezt a *Rendező* azonnal átírja, szerkeszti sőt értelmezi - rosszul. Ezt követően a *Rendező* egyes szám első személyben nyilatkozik, mert az ún. művészeti kasztba sorolta magát, ezért amikor ráélvez forgatókönyvre, kottapapírra és billentyűkre, elvárja, hogy pór nép és az általa szekírozott társulat azt lenyalja. Ekkor a kész műmédiatápot, ha a kötelező cívdódás és hercehurca után az eredeti kreatőr vagy megrendelő esetleg jóváhagyja, akkor az olykor meg is valósul. Itt a rendezett *Mű* vagy *Társulat* avagy *Alkalmazott Személyiség* azzal fizet, hogy mint *Megrendezett Kiválasztott*, nyilvánosan ömlenghet és onanizálhat a *Rendező* segédletével, olykor *ars poetica* egy percben a TV-kben hirdetésként becsatornázza. Mármint a *Rendező* szellemi akciórádiusza által lefedett területen belül. Ugyanakkor a *Rendező* mindig számonkér, mintha született előjoga lenne a lopott koncepciójának egyedüli megváltásként történő kikényszerítésére, de minden szükségszerűen megjelenő hibát a *Megrendezettek*re hárít.

Általános gyakorlat ez, nem más mint *karma*építés leszívott idegen zsírokból, még akkor is ha a *Rendező* valamely homályos trend alapján, de őszintén választ *Áldozatot*, annak vélt, piacképes médiaaurájában való közösülés latens szándékával.

A jelenlegi képviselői alapján mindenképpen immorális és hullarabló a rendszer.

Számtalan *Hivatásos Rendező-Szerkesztő-Riporter* csillogó fogsora, utódainak egyetemi oktatása, kitüntetése, társadalmi betokosodása és tőzsdei portfóliója mögött számtalan *Megrendezett-Meginterjúvolt* (sokszor önkéntes) *Áldozat* lerabolt sorskönyve húzódik meg.

A mediaportfóliók és a társadalmi hálózat és a törzsi szelekció által kiszelektált *Rendezői Személyiség* típusa mindig garancia : a szorongásaikat és tehetségtelenségüket agresszivitásba rejtő, instabil, a pillanatnyi médiajelenlét későbbi tőkésíthetőségét féltő és a meddő intellektust gügyögő szarrágással álcázó médiaszemélyiségek áradata - állandó.

A hamis társadalmi/családi előjogként kialakult-öröklött - rendezői képzés és az ebből tőkésített anyagi tulajdonlás (mely nem más mint döntésszféra más emberi életek felett) azon önmaguktól is elidegenedett intellektusok kasztjához és

újratermeléséhez vezet, amely - a mindennapi létben is vonszolt - vízfejként nyomorítja meg tulajdonosainak érzelmi-intellektuális életét. Ez a típusú csökkent, hímnemű intellektus, mikor izzadtan ébred bemutató előtti álmából és remegő lába közé néz, ott csupán zárt domborulatot vizionál. Kezdetben - később már azt sem. Az ebből a szellemi háttérből érkező "alkotók" a kulturális/vallási hagyományaik és kaszthálózati zártságuk évezredes *walhallai* szögesdrótként kerített hinterlandjukból következően, olyan (ön)korlátok között mozognak, amelyek megakadályozzák a kooperatív alkotóművészként történő kiteljesedésüket, tudásuk csupán reciklizált, retrospektívan összegző, hulladékfeldolgozó, kifejezetten parazita típusú meddő intellektussá válik.

(Hortobágyinak Látszó 2010, www.guo.hu, és a "Puppies & Kittens of Budavár" website levelező tagja)